

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Aleše Sabola a Mgr. Jana Ferfeckého v právní věci

žalobkyně: **OPTAGLIO a.s.**, IČO: 48950076,
sídlem Obora 20, Lochovice

zastoupené JUDr. Jakubem Dohnalem, Ph.D., advokátem,
sídlem Plzeňská 3350/18, Praha 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 7. 10. 2019
čj. MPO 53922/19/61100/01000

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 30. 12. 2019 domáhala zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 7. 10. 2019, čj. MPO 53922/19/61100/01000 (dále též „**Napadené rozhodnutí**“), kterým ministr nevyhověl námitkám žalobkyně proti opatření

žalovaného ze dne 27. 6. 2019, čj. MPO 50279/19/61100/61150, jímž Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále též „žalovaný“ či „poskytovatel dotace“) dle § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „rozpočtová pravidla“) zkrátilo částku dotace požadované žalobkyní k proplacení v rámci projektu realizovaného z Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (dále jen „OP PIK“) z výše 607 970,27 Kč na částku 516 331,47 Kč (dále též „Opatření“). Důvodem pro krácení výše podpory byla skutečnost, že žalobkyně v rámci projektu s registračním číslem CZ.01.2.111/0.0/0.0/15_016/000456, označeného „Usnadnění vstupu na zahraniční trhy s produkty na ochranu značkového zboží společnosti Optaglio s.r.o.“ (dále jen „Projekt“), vyúčtovala výdaje související s účastí na veletrhu LABELEXPO Americas 2018, který se konal v období od 25. do 27. 9. 2018, tedy po plánovaném datu ukončení Projektu, jež bylo v rozhodnutí žalovaného o poskytnutí dotace z OP PIK ze dne 29. 11. 2016, čj. MPO 61357/16/61400 (dále jen „Rozhodnutí o poskytnutí dotace“), stanoveno na 31. 7. 2018.

2. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 29. 10. 2019.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

3. Ministr v odůvodnění Napadeného rozhodnutí rekapituloval, že žalobkyně podala dne 6. 6. 2019 žádost o platbu, kde požadovala k proplacení částku ve výši 607 970,27 Kč, přičemž žalovaný Opatřením zkrátil uvedenou částku dotace požadovanou k proplacení na částku ve výši 516 331,47 Kč, a to z důvodu nedodržení podmínek poskytnutí dotace žalobkyní, která předložila k proplacení výdaje za účast na veletrhu, který se konal po plánovaném datu ukončení Projektu stanoveném v hlavě I. čl. XI. Rozhodnutí o poskytnutí dotace.
4. Ministr shrnul, že žalobkyně v námitkách proti Opatření ze dne 3. 7. 2019 (dále jen „Námítky“) namítala, že jí byla účast na předmětném veletrhu LabelExpo Americas 2018 schválena v rámci Žádosti o změnu č. 1, a to dne 21. 2. 2018 (dále jen „Žádost o změnu č. 1“), přičemž se uvedeného veletrhu na základě schválení uvedené Žádosti o změnu č. 1 účastnila a dodržela pravidla publicity s tím, že některé náklady zaplatila v době trvání Projektu. Na základě výše uvedeného považovala žalobkyně výdaje na daný veletrh za způsobilé.
5. Ministr k argumentaci žalobkyně uvedené v Námitkách v odůvodnění Napadeného rozhodnutí konstatoval, že změna termínu realizace Projektu má vliv na Rozhodnutí o poskytnutí dotace a podléhá schválení poskytovatelem dotace. Veletrh, na kterém byla příjemci dotace změnovým řízením schválena účast, se podle ministra konal ve dnech 25. až 27. 9. 2018, tedy po plánovaném datu ukončení Projektu, které bylo v Rozhodnutí o poskytnutí dotace stanoveno na den 31. 7. 2018. Z toho důvodu měla žalobkyně podle ministra požádat o prodloužení termínu realizace Projektu. Vzhledem k tomu, že tak žalobkyně neučinila, nemohou být výdaje za účast na veletrhu LabelExpo Americas 2018 uznány podle ministra za způsobilé, neboť veletrh se konal po ukončení realizace Projektu. Ministr přitom uvedl, že dle hlavy I. čl. III. odst. 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace je povinností příjemce dotace požádat o změnu Rozhodnutí o poskytnutí dotace v každém případě, kdy je to dle stanovených podmínek pro příjemce nezbytné. Žalobkyni přitom podle ministra nic nebránilo v tom, aby žádost o změnu řádně a včas podala.

III. Žaloba

6. Žalobkyně v podané žalobě v rámci popisu skutkového stavu sumarizovala, že dne 6. 6. 2019 podala žádost o platbu vztahující se k Projektu, v rámci které požadovala úhradu části přislíbené dotace ve výši 607 970,27 Kč. Žalovaný tuto žádost posoudil a ve smyslu ustanovení § 14e rozpočtových pravidel zkrátil Opatřením požadovanou část dotace o částku 183 277,60 Kč, a to z důvodu tvrzeného pochybení spočívajícího ve vyúčtování účasti na veletrhu LABELEXPO Americas 2018, který se konal po plánovaném datu ukončení Projektu. Z tohoto důvodu nebyly podle žalobkyně vykázány výdaje ve výši 183 277,60 Kč vztahující se k účasti na výše uvedeném veletrhu uznány jako způsobilé. Žalobkyně připomněla, že v Námitkách proti Opatření podaných podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel namítala, že její účast na veletrhu LABELEXPO Americas 2018 byla řídicím orgánem schválena v systému MS2014+ v rámci Žádosti o změnu č. 1 dne 21. 2. 2018, a z tohoto důvodu se v dobré víře za dodržení pravidel publicity předmětného veletrhu účastnila. Ministr však Napadeným rozhodnutím Námitkám nevyhověl.
7. Žalobkyně namítala, že pokud žalovaný schválil změnu Projektu na základě jí uplatněné Žádosti o změnu č. 1, kterou žalobkyně podala prostřednictvím systému MS2014+, a v které žádala o výměnu veletrhu NANOTech Japan 2018, jenž se měl konat v dnech 15. – 16. 2. 2018 v Tokiu, za veletrh LABELEXPO Americas 2018, který se měl konat v období od 25. do 27. 9. 2018 v Chicagu, pak toto schválení změny Projektu v sobě podle žalobkyně nutně nese i schválení prodloužení termínu realizace Projektu.
8. Žalobkyně vycházela ze skutečnosti, že na základě novely rozpočtových pravidel provedené zákonem č. 367/2017 Sb., účinné od 1. 1. 2018, došlo ke změně přístupu při administraci žádostí o podporu a změnu rozhodnutí, kdy se na tyto postupy nově vztahuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a to včetně základních zásad činnosti správních orgánů a rovněž principů dobré správy, jak byly definovány veřejným ochráncem práv. Žalobkyně proto měla za to, že na základě zásady ochrany dobré víry, a dále na základě principů dobré správy – přesvědčivosti a efektivnosti, není možné přijmout argumentaci uvedenou v odůvodnění Napadeného rozhodnutí, ve kterém ministr uvádí, že žalobkyně měla mimo podanou žádost o výměnu veletrhů rovněž požádat o prodloužení termínu realizace Projektů.
9. Žalobkyně s poukazem na obsah její žádosti o výměnu veletrhů konstatovala, že žalovaný měl v době rozhodování o výměně veletrhů veškeré informace, a to včetně termínu konání amerického veletrhu. Pokud tedy žalovaný schválil žádost žalobkyně, což ostatně potvrzuje i v odůvodnění Napadeného rozhodnutí, pak toto schválení v sobě nutně nese i schválení prodloužení termínu realizace Projektu. Žalobkyně považovala za absurdní, aby v totožné věci měla podávat další žádost obsahující totožné informace, a měl by o ní znovu rozhodovat tentýž subjekt, který již schválil výměnu veletrhu a nutně tedy minimálně vzal na vědomí i jeho termín konající se až v období po ukončení realizace Projektu. Takovýto postup tak dle žalobkyně představuje přepjatý formalismus, v daném případě konkrétně vyžadování bezpodmínečného dodržení určitého postupu, aniž by proto existoval věcný důvod.
10. Žalobkyně shrnula, že povolení změny Projektu ze strany žalovaného, který schválil účast žalobkyně na veletrhu v Chicagu, jenž se konal po termínu ukončení Projektu uvedeném v Rozhodnutí o poskytnutí dotace, v sobě nutně neslo i schválení prodloužení realizace

Projektu nejpozději do skončení amerického veletrhu. Každý jiný výklad dle žalobkyně přitom představuje nesmyslnou byrokratickou zátěž a přepjatý formalismus, který by ji nutil podávat ve stejné věci ke stejnému subjektu vícero žádostí.

IV. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 27. 2. 2020 podrobně rekapituloval rozhodný skutkový stav a reprodukoval obsah žalobních námitek žalobkyně.
12. K námitkám poukazujícím na porušení zásady legitimního očekávání žalovaný s poukazem na § 14 a § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel konstatoval, že stanovení účelu dotace a lhůty, v níž má být účelu dosaženo, je dle rozpočtových pravidel povinným obsahem rozhodnutí o poskytnutí dotace, když při dodržení podmínek a limitů stanovených konkrétní výzvou je to sám žadatel o dotaci (příjemce), kdo si stanovuje v žádosti o dotaci harmonogram svého projektu (tedy období, ve kterém bude svůj projekt realizovat včetně stanovení data ukončení projektu). Je tedy spolutvůrcem obsahu konkrétních podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace.
13. Žalovaný uvedl, že datum ukončení projektu, dosažení účelu dotace, žalobkyně stanovila dnem 31. 7. 2018, přičemž toto datum bylo převzato do hlavy I. čl. XI. Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobkyně se zároveň zavázala k naplnění cílové hodnoty indikátoru (počet účastí na výstavách a veletrzích v zahraničí) a k povinnosti realizovat Projekt v souladu s předloženou žádostí o podporu, podnikatelským záměrem a dalšími dokumenty. Před podpisem Rozhodnutí o poskytnutí dotace se žalobkyně podle žalovaného s celým textem rozhodnutí seznámila a potvrdila správnost všech údajů v něm uvedených. Tím se seznámila i s následky porušení povinností stanovených právními předpisy, podmínek stanovených v rozhodnutí či nedodržení účelu dotace (hlava I. čl. VII. odst. 2) a s následky nárokování nezpůsobilých výdajů (hlava I. článek VII. odst. 3). Dle žalovaného lze předpokládat, že si žalobkyně nejpozději v únoru 2018 byla vědom toho, že se chce účastnit veletrhu LabelExpo Americas 2018 konaného v září 2018, tedy po datu ukončení Projektu, a mohla a měla tedy situaci konzultovat s projektovým manažerem a podat žádost o prodloužení realizace Projektu formou změnového řízení. Žalovaný doplnil, že žalobkyně přitom byla upozorněna i v další jím označené dokumentaci na případné následky porušení závazných podmínek, a dále na to, že žádost o změnu Rozhodnutí o poskytnutí dotace je nutné podat dříve, než daná povinnost nastane, a že pokud bude daná žádost podána poté, co měla být určitá povinnost splněna, není možné žádosti vyhovět.
14. Žalovaný dále poukázal na závěry vyslovené v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2012, čj. 1 Afs 15/2012 - 38, s tím, že v tomto případě naopak žalobkyni upozorňoval na blížící se lhůty a k nim se vážící povinnosti.
15. Žalovaný opětovně akcentoval význam podmínek uvedených v Rozhodnutí o poskytnutí dotace a jejich plnění, přičemž poukázal na závěry vyslovené v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2006, čj. 6 A 25/2002 - 59, ze dne 30. 6. 2014, čj. 8 Ans 4/2013 - 44, ze dne 19. 3. 2008, čj. 9 Afs 113/2007 - 63, a rozsudcích Městského soudu v Praze ze dne 3. 9. 2019, čj. 8 A 56/2016 - 43, a ze dne 18. 6. 2019, čj. 11 A 225/2018 - 61, a uzavřel, že nemohl předmětnou částku dotace žalobkyni vyplatit v plné výši požadovaných výdajů, neboť ta porušila stanovené podmínky uvedené v Rozhodnutí o poskytnutí dotace, a nemohla tedy legitimně očekávat výplatu částky dotace v plné výši. Doplnil, že i z

judikatury Soudního dvora Evropské unie plyne, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor.

16. Žalovaný se neztotožnil s tím, že pokud schválil změnu Projektu na základě Žádosti o změnu č. 1, pak toto schválení změny Projektu v sobě nutně nese i schválení prodloužení termínu realizace Projektu. Opakovaně konstatoval, že příjemce dotace je odpovědný za dodržení podmínek a termínů stanovených v Rozhodnutí o poskytnutí dotace, a akcentoval, že změnové řízení je ve smyslu ustanovení § 14o rozpočtových pravidel řízením zahajovaným výlučně na návrh. Upozornil, že dle tohoto ustanovení poskytovatel může rozhodnout na základě žádosti příjemce dotace o změně práv a povinností uvedených v ustanovení § 14 odst. 4 písm. c), e) až j) rozpočtových pravidel, tedy mj. dle písmene e) o změně lhůty, v níž má být stanoveného účelu dosaženo. Poskytovatel dotace však nemůže rozhodnout o něčem, o co příjemce dotace nepožádal.
17. S poukazem na ustanovení hlavy II. čl. II Rozhodnutí o poskytnutí dotace žalovaný konstatoval, že žádost o změnu č. 3 z dubna 2019 musela být zákonitě zamítnuta, neboť žalobkyně žádala zpětně o posvěcení svého postupu.
18. K novele rozpočtových pravidel účinné od 1. 1. 2018 žalovaný poznamenal, že tato novela v novém ustanovení § 14q vyloučila mj. ustanovení správního řádu o odstraňování vad návrhu z použití na řízení o poskytnutí dotace, přičemž dovozoval, že toto pravidlo platí i pro posuzování žádosti o změnu. S poukazem na § 14k rozpočtových pravidel žalovaný upozornil, že předmětná výzva takové ustanovení neobsahuje, a žalovaný tedy i z tohoto důvodu postupoval při posuzování Žádosti o změnu č. 1 v mezích zákona a svěřené pravomoci a nebyl povinen žalobkyni upozorňovat na termín ukončení Projektu.
19. Žalovaný byl přesvědčen, že v průběhu administrace Projektu postupoval plně v souladu se všemi zásadami činnosti správních orgánů ve smyslu § 2 až 8 správního řádu i principy dobré správy.
20. K námitkám akcentujícím ochranu dobré víry a principy dobré správy žalovaný podotknul, že v rámci specifik procesu poskytování dotací a jejich administrace je třeba princip ochrany dobré víry vyvážit odpovědností příjemců dotace za splnění podmínek a jejich právní gramotností. Správní orgány musí podle žalovaného současně s ochranou dobré víry a oprávněných zájmů dotčených osob vždy jednat v souladu s veřejným zájmem, přičemž tím u poskytování dotací rozhodně není výplata dotací, zde navíc z evropských zdrojů, bez ohledu na splnění či nesplnění povinností a podmínek, za kterých byla konkrétní dotace poskytnuta.
21. Žalovaný rovněž poukázal na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* a princip nenárokovosti dotace, přičemž odkázal na závěry vyslovené v rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 3. 9. 2019, sp. zn. I. ÚS 2661/2019.
22. K námitce, že žalovaný měl v době rozhodování o Žádosti o změnu č. 1 veškeré informace vč. termínu konání předmětného amerického veletrhu, žalovaný uvedl, že žalobkyně v tomto změnovém řízení požádala pouze o výměnu veletrhů, ač měla a mohla požádat

zároveň o změnu data ukončení Projektu. Odpovědnost za průběh Projektu nemůže žalobkyně podle žalovaného přenášet na žalovaného v roli poskytovatele dotace.

23. K údajnému přepjatému formalismu, tedy vyžadování bezpodmínečného dodržení určitého postupu doplnil, že vzhledem k tomu, že se jedná o prostředky z rozpočtu Evropské Unie, celý proces administrace a přidělování finančních prostředků z fondů Evropské Unie je svázán přísnými pravidly, kdy v případě jejich nedodržení či nedodržení základních podmínek a principů, by prostředky, které by byly konečným příjemcům vyplaceny a přitom by jako nezpůsobilé proplaceny být neměly, byly prohlášeny za nezpůsobilé. V rámci programu OP PIK je žalovaný v postavení poskytovatele dotace sám vázán určitými pravidly stanovenými evropskou legislativou. Členským státům je přitom podle žalovaného uložena obecná povinnost dbát předcházení nesrovnalostí, které zahrnují jakékoli porušení právního předpisu, v jehož důsledku by mohl být z rozpočtu EU uhrazen neoprávněný výdaj. Žalovaný v návaznosti na uvedené odkázal na závěry vyslovené v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2019, čj. 2 Afs 192/2018 - 74, a ze dne 19. 7. 2018, čj. 7 Afs 172/2018 - 40. Podle žalovaného nelze souhlasit s tím, že by setrvání na nutnosti schválení prodloužení realizace Projektu poskytovatelem dotace bylo nadbytečným formalismem, přehnanou byrokracií či porušením principů dobré správy, a to vzhledem k tomu, že se jedná o závazný termín stanovený v Rozhodnutí o poskytnutí dotace jako „*lhůta, ve které má být dosaženo účelu dotace*“.
24. Závěrem žalovaný znovu připomněl, že z judikatury Soudního dvora Evropské unie plyne, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědni příjemci podpor. S poukazem na závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2012, čj. 1 Afs 59/2012 - 34, žalovaný konstatoval, že skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť na něm strany netrvaly (souhlas žalobkyně s rozhodnutím bez jednání byl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. větou druhou presumován). Strany zároveň nenavrhovaly provedení žádných důkazních prostředků, jež by nebyly součástí správního spisu, jímž se podle ustálené rozhodovací praxe správních soudů dokazování neprovádí.
26. V posuzované věci brojí žalobkyně proti rozhodnutí, jímž ministr nevyhověl jejím námitkám proti Opatření žalovaného dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel, jímž žalovaný zkrátil částku dotace přislíbené žalobkyni na základě Rozhodnutí o poskytnutí

dotace, neboť žalobkyně vyúčtovala v žádosti o platbu mj. výdaje související s účastí na veletrhu LabelExpo Americas 2018, který se konal po datu ukončení Projektu uvedeném v hlavě I. čl. XI. Rozhodnutí o poskytnutí dotace.

27. Mezi účastníky je sporným, zda byl žalovaný oprávněn zkrátit částku dotace z uvedeného důvodu, přestože o schválení účasti žalobkyně na předmětném veletrhu dříve rozhodl v rámci posuzování Žádosti o změnu č. 1. Žalobkyně je přesvědčena, že pokud žalovaný schválil změnu Projektu na základě jí uplatněné Žádosti o změnu č. 1, pak toto schválení změny Projektu v sobě nutně nese i schválení prodloužení termínu realizace Projektu s tím, že jakýkoli jiný výklad by vykazoval znaky nepřipustného formalismu, zatímco žalovaný trvá na tom, že žalobkyně sama stanovila datum ukončení Projektu a dosažení účelu dotace dnem 31. 7. 2018 a zavázala se do té doby naplnit cílové hodnoty indikátoru, avšak požádala pouze o výměnu veletrhů, ač měla a mohla požádat zároveň o změnu data ukončení Projektu (žalovaný přitom akcentuje odpovědnost příjemce dotačních prostředků za dodržení všech dotačních podmínek).
28. Podle § 14 odst. 4 písm. c), d), e) a g) rozpočtových pravidel v rozhodném znění platí, že vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí, které obsahuje mj. poskytovanou částku nebo částku, do jejíž výše může být dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, účel, na který je poskytovaná částka určena, lhůtu, v níž má být stanoveného účelu dosaženo, a případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit.
29. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel v rozhodném znění nemusí poskytovatel vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta. Podle odstavce 2 uvedeného ustanovení poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele. Z odstavce 3 předmětného ustanovení se pak podává, že v rozhodnutí o námitkách se rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat. Z odstavce 4 tohoto ustanovení pak plyne, že bylo-li opatření poskytovatele v rozhodnutí o námitkách posouzeno jako plně oprávněné, poskytovatel dotaci nebo její část příjemci nevyplátí.
30. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobkyně podala dne 25. 9. 2015 pod číslem CZ.01.2.111/0.0/0.0/15_016/0004567 žádost o podporu Projektu v rámci výzvy „Marketing - I. výzva – individuální účasti na veletrzích a výstavách“ (dále jen „Výzva“). Dne 29. 11. 2016 žalovaný vydal k příslušné žádosti Rozhodnutí o poskytnutí dotace, kterým žalobkyni přiznal dotaci ve výši 50 % způsobilých výdajů Projektu, jejíž absolutní částka může činit nejvýše 2 245 000,00 Kč [dle § 14 odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel v rozhodném znění].
31. Z hlavy I. čl. I. odst. 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace plyne, že žalovaný v rozhodnutí v souladu s § 14 odst. 4 písm. e), g) a k) rozpočtových pravidel stanovil lhůtu, ve které má

být dosaženo účelu dotace (hlava I čl. XI.), podmínky, které měla žalobkyně splnit a ostatní povinnosti (hlava I. čl. IX. a XII a hlava II. čl. I), jejíž nesplnění nezakládá neoprávněné použití dotace. Podle uvedeného ustanovení jsou součástí Rozhodnutí o poskytnutí dotace jeho přílohy jednoznačně vymezující podmínky pro konkrétní program (hl. III. čl. II). Podle hlavy I. čl. I. odst. 2 se lhůty, podmínky a ostatní povinnosti stávají pro příjemce dotace závaznými ode dne vydání rozhodnutí.

32. Podle hlavy I. čl. II. odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace o konečné výši dotace rozhoduje poskytovatel dotace. Základem pro výpočet částky dotace k proplacení jsou způsobilé výdaje projektu uznané poskytovatelem a příjemcem řádně doložené a prokázané. Podle odstavce 3 lze za způsobilé uznat pouze ty výdaje, jež splňují podmínky uvedené v Pravidlech způsobilosti a publicity, která jsou přílohou Rozhodnutí o poskytnutí dotace.
33. Podle hlavy I. čl. III. odst. 1 rozhodnutí může příjemce písemně požádat o změnu rozhodnutí; žádost musí být podána nejpozději 14 kalendářních dnů před uplynutím lhůty, kdy má být daná povinnost splněna. Příjemce musí požádat o změnu rozhodnutí v každém případě, kdy je to dle stanovených podmínek pro příjemce nezbytné.
34. Podle hlavy I. čl. III. odst. 2 rozhodnutí je termín ukončení projektu uvedený v čl. XI. závazný, přičemž jej nelze prodloužit bez souhlasu poskytovatele. Příjemce přitom musí o prodloužení termínu požádat nejpozději 14 kalendářních dnů před plánovaným ukončením projektu.
35. V hlavě I. čl. VI. odst. 1 – 7 rozhodnutí jsou upraveny důvody, pro které je poskytovatel oprávněn dotaci nebo její části neproplatit.
36. V hlavě I. čl. VII rozhodnutí jsou posléze upraveny důvody, pro které je poskytovatel oprávněn dotaci krátit, tj. nevyplatit dotaci nebo její část (je tomu tak mj. tehdy, pokud příjemce nedodrží podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta vč. Pravidel způsobilosti a publicity; případně nárokuje nezpůsobilé výdaje), s tím, že předmětné ustanovení přímo odkazuje na postup dle § 14e rozpočtových pravidel.
37. Z hlavy I. čl. XI Rozhodnutí o poskytnutí dotace, označeného „Harmonogram“, se podává, že jako „Datum ukončení projektu, dosažení účelu dotace“ byl označen den 31. 7. 2018.
38. Z hlavy I. čl. XII Rozhodnutí o poskytnutí dotace pak vyplývá, že se žalobkyně zavázala naplnit indikátor spočívající v celkem 7 případech účastí na výstavách a veletrzích v zahraničí do 31. 7. 2018.
39. Podle hlavy II. čl. I. odst. 3 Rozhodnutí o poskytnutí dotace se příjemce zavazuje naplnit cílovou hodnotu indikátoru k naplnění s tím, že pokud tak neučiní a v minulosti nepožádal o její úpravu (nejpozději 14 kalendářních dnů před uplynutím lhůty, kdy má být příslušná povinnost splněna), řídicí orgán uplatní při žádosti o platbu za poslední etapu projektu postup podle § 14e rozpočtových pravidel, a to při zohlednění zde uvedených limitů.
40. Z hlavy I. čl. I. odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace plyne, že příjemce je povinen realizovat projekt v souladu s předloženou žádostí o podporu, svým podnikatelským záměrem a příloženými dokumenty k žádosti o podporu, které byly v rámci hodnotícího procesu předmětem posouzení projektu.

41. Podle hlavy II. čl. II. odst. 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace je příjemce oprávněn požádat rovněž o změnu plánovaného veletrhu/výstavy, a to před plánovaným termínem jejího konání.
42. Podle hlavy III. čl. II. Rozhodnutí o poskytnutí dotace jsou přílohou rozhodnutí mj. Pravidla způsobilosti a publicity a Pravidla pro žadatele a příjemce dotace z OPPIK – obecná i zvláštní část a dále Vymezení způsobilosti výdajů.
43. Proces posuzování žádostí o změnu je popsán i v přílohách Rozhodnutí o poskytnutí dotace (např. kapitola 4.3 Změny v realizaci projektu – Žádost o změnu v Pravidlech pro žadatele a příjemce dotace z OPPIK - obecná část).
44. Z čl. 1.7 Pravidel způsobilosti a publicity – obecná část se pak podává, že nezpůsobilými výdaji jsou mj. výdaje vzniklé po datu ukončení projektu.
45. Mezi stranami nejsou sporné skutkové okolnosti posuzované věci. Žalobkyně nijak nerozporuje popis skutkových okolností týkajících se administrace Projektu, vyřizování žalobkyní podaných žádostí o změnu Projektu a žádosti o platbu či okolnosti týkající se Opatřením provedeného krácení částky dotace ani důvodů, které k tomu měly žalovaného jako poskytovatele dotace vést. Z tohoto důvodu soud pro nadbytečnost nepovažuje za potřebné reprodukovat podrobněji obsah správního spisu související s průběhem administrace žádosti, vyřizování žádostí žalobkyně o změnu Projektu a její žádosti o platbu ze dne 6. 6. 2019, jakož i provedeným krácením částky dotace. Se zřetelem k tomu, že není mezi stranami sporné ani to, že před vydáním Opatření nebyly žalobkyni proplaceny žádné dotační prostředky, není třeba dále zkoumat otázky vyplývající z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, čj. 6 Afs 270/2015 - 48, a na něj navazující rozhodovací praxe správních soudů.
46. Soud tak mohl přistoupit přímo k posouzení samotné mezi účastníky sporné právní otázky.
47. Žalobkyně svou žalobní argumentací fakticky zaměřuje na dva klíčové body. Jednak namítá, že pokud žalovaný schválil změnu Projektu na základě jí uplatněné Žádosti o změnu č. 1, pak toto schválení změny Projektu v sobě nutně nese i schválení prodloužení termínu realizace Projektu. Současně v této souvislosti v kontextu zásady dobré víry a ochrany legitimního očekávání namítá, že by bylo přepjatě formalistické požadovat, aby v případě, kdy žalovaný schválil výměnu veletrhů a přinejmenším tak vzal na vědomí i termín veletrhu konající se až po plánovaném termínu ukončení Projektu, žádala paralelně samostatnou žádostí i o změnu termínu ukončení Projektu.
48. Soud je z dále uvedených důvodů přesvědčen, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud Opatřením zkrátil částku dotace přislíbené žalobkyni na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace za situace, kdy žalobkyně v žádosti o platbu ze dne 6. 6. 2019 předložila k proplacení mj. i výdaje související s účastí na veletrhu LabelExpo Americas 2018, který se konal po datu ukončení Projektu.
49. Soud především nemohl žalobkyni přisvědčit v závěru, že by schválením změny Projektu k Žádosti o změnu č. 1 žalovaný jako poskytovatel dotace *ipso facto* rozhodl rovněž i o schválení prodloužení termínu realizace Projektu.

50. Soud ze správního spisu ověřil, že v posuzovaném případě žalobkyně v průběhu realizace Projektu dne 16. 2. 2018 podala Žádost o změnu č. 1, v níž uvedla: „*Žádáme o výměnu veletrhu NANOTech Japan 2018, který se má konat dne 15. - 16. 2. 2018 v Tokiu. Nově zařazujeme veletrh LabelexpoAmericas 2018 Chicago v termínu 25. - 27. 9. 2018...*“. Poskytovatel dotace předmětnou žádost schválil dne 21. 2. 2018.
51. Ze správního spisu i shodných skutkových tvrzení účastníků pak vyplývá, že žalobkyně v souvislosti s Žádostí o změnu č. 1 (tedy v souvislosti se záměrem zúčastnit se veletrhu, jež se měl konat teprve po plánovaném termínu ukončení Projektu) nepožádala o změnu plánovaného termínu ukončení Projektu uvedeného v hlavě I. čl. XI Rozhodnutí o poskytnutí dotace.
52. Soud neměl žádných pochybností o tom, že Žádost o změnu č. 1 byla svým obsahem žádostí předvídanou ustanovením hlavy II. čl. II. odst. 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, tedy žádostí o změnu plánovaného veletrhu/výstavy. Žalobkyně, vědoma si obecné povinnosti uložené jí v hlavě II. čl. I odst. 4 Rozhodnutí o dotaci, uvedenou žádostí indikovala obsahové změny v parametrech Projektu a žádala o jejich schválení poskytovatele dotace. Pomine-li na tomto místě soud otázku včasnosti této žádosti (k tomu viz níže), platí, že pokud žalovaný uvedenou Žádost o změnu č. 1 schválil (depeší v systému ze dne 21. 2. 2018), neučinil z formálního ani materiálního hlediska žádný jiný úkon, než prostý souhlas s nahrazením jednoho z plánovaných veletrhů jiným.
53. Z ničeho přitom nevyplývá, že by žalovaný zavedl žalobkyni konkrétní důvod domnívat se, že uvedeným vyřízením Žádosti o změnu č. 1 současně rozhodl o změně v datu ukončení Projektu, tedy závazné podmínky obsažené v návaznosti na ustanovení § 14 odst. 4 písm. e) rozpočtových pravidel v ustanovení hlavy I. čl. XI Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Ze skutečnosti, že žalobkyně v Žádosti o změnu č. 1 uvedla termín realizace veletrhu, jež se měl konat teprve po plánovaném termínu ukončení Projektu a jehož se měla v úmyslu zúčastnit namísto dříve plánovaného jiného veletrhu, ještě samo o sobě v žádném případě nevyplývá, že tím poskytovatele dotace požádala rovněž o změnu klíčového parametru Projektu, tedy termínu, v němž by mělo být dosaženo cíle a účelu Projektu a v němž by měly být naplněny projektové indikátory dané Rozhodnutím o poskytnutí dotace. Dílčí závěr žalobkyně, dle které platí, že pokud žalovaný schválil změnu Projektu na základě jí uplatněné Žádosti o změnu č. 1, pak tím samým úkonem rovněž schválil prodloužení termínu realizace Projektu, tak nemá žádné opodstatnění a podle přesvědčení soudu neobstojí.
54. Termín ukončení Projektu, tedy závazný konečný termín pro naplnění účelu Projektu a splnění dotačních podmínek, včetně naplnění kvalitativních i kvantitativních indikátorů Projektu ve smyslu hlavy I. čl. I. odst. 1 a hlavy I čl. XI. Rozhodnutí o poskytnutí dotace, zůstal uvedenou změnou nedotčen. Jak bylo připomenuto výše, i podle hlavy I. čl. III. odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace je termín ukončení Projektu uvedený v hlavě I. čl. XI. tohoto rozhodnutí závazný, přičemž jej nelze prodloužit bez souhlasu poskytovatele. Soud má za to, že ustanovení hlavy I. čl. III. odst. 2 ve spojení s ustanovením hlavy I. čl. III. odst. 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace jednoznačně zavazovala žalobkyni k tomu, aby pokud zjistila, že plánované datum ukončení Projektu uvedené v hlavě I. čl. XI. nemůže být naplněno, podala včas (nejpozději 14 kalendářních dnů před plánovaným ukončením projektu) žádost o prodloužení termínu dle hlavy I. čl. III. odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobkyni přitom jistě nic nebránilo takovou žádost o prodloužení

termínu realizace Projektu učinit současně s žádostí o změnu, kterou indikovala záměr zúčastnit se jiného, než původně zamýšleného veletrhu. Pokud tak žalobkyně neučinila, byla nadále zavázána splnit podmínky Projektu do 31. 7. 2018 s tím, že výdaje vynaložené po tomto datu nemohly být považovány za způsobilé.

55. Důvodnou pak soud neshledal ani tu část žalobní argumentace žalobkyně, která v kontextu zásad dobré víry a ochrany legitimního očekávání namítala, že by bylo přepjatě formalistické požadovat, aby v případě, kdy žalovaný schválil výměnu veletrhů a přinejmenším tak vzal na vědomí i termín veletrhu konajícího se až po plánovaném termínu ukončení Projektu, žádala paralelně samostatnou žádostí i o změnu termínu ukončení Projektu.
56. Soud výše vyložil důvody, pro které je přesvědčen o tom, že bylo na daném skutkovém půdorysu plně na žalobkyni, aby v souladu s dotačními podmínkami požádala v případě, kdy se zamýšlela zúčastnit veletrhu, jež se měl konat teprve po plánovaném termínu ukončení Projektu, o změnu plánovaného termínu ukončení Projektu uvedeného v hlavě I. čl. XI Rozhodnutí o poskytnutí dotace.
57. Jelikož tak neučinila, vznikl objektivně v důsledku jejího postupu jistý rozpor mezi tím, že jí na jedné straně byla v důsledku rozhodnutí o Žádosti o změnu č. 1 poskytovatelem dotace schválena účast na veletrhu, jenž se měl konat ve dnech 25. - 27. 9. 2018, na straně druhé však zůstala nikterak nezměněna podmínka, již se žalobkyně zavázala ukončit realizaci Projektu a naplnit indikátor spočívající v celkem 7 případech účastí na výstavách a veletrzích v zahraničí do 31. 7. 2018.
58. Staví-li však žalobkyně svou žalobní obranu tak, že původcem tohoto rozporu byl žalovaný jako poskytovatel dotace, přičemž jí svědčilo právo domnívat se za daného stavu věci, že již nebyla současně povinna žádat o změnu termínu realizace Projektu, nemohl jí soud přisvědčit.
59. Jak bylo uvedeno výše, byla to žalobkyně, v důsledku jejíhož postupu k založení předmětného rozporu došlo, když nesplnila povinnost uloženou jí v ustanoveních hlavy I. čl. III. odst. 2 ve spojení s hlavou I. čl. III. odst. 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace.
60. Na shora uvedených závěrech pak není ničeho způsobilá změnit ani námitka žalobkyně, jež dovozovala, že na základě novelizace rozpočtových pravidel provedené zákonem č. 367/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „**zákon č. 367/2017 Sb.**“), účinné od 1. 1. 2018, došlo ke změně přístupu při administraci žádostí o podporu a změnu rozhodnutí, kdy se na tyto postupy nově vztahuje správní řád, a to včetně základních zásad činnosti správních orgánů a rovněž principů dobré správy.
61. Soud předně zdůrazňuje, že obecné zásady upravené ve správním řádu bylo na předmětné postupy žalovaného třeba použít i tehdy, pokud rozpočtová pravidla aplikaci obecných právních předpisů o správním řízení na řízení o poskytování dotací vylučovala. Dále je třeba zdůraznit, že podle přechodného ustanovení obsaženého v čl. II odst. 1 zákona č. 367/2017 Sb. platí, že „[v] řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci v případech, kdy žádost o dotaci nebo návratnou finanční výpomoc byla podána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle zákona č. 218/2000 Sb., ve znění účinném

přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“. Pokud pak bude soud řízení o žádosti o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace považovat za „řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci“ v širším smyslu (systematický výklad § 14o rozpočtových pravidel se zřetelem k jeho začlenění v dílu 2 hlavy 3 části první zákona takovému závěru nasvědčuje), platí, že na případ žalobkyně se toto pravidlo neuplatní, neboť v posuzované věci byla žádost o dotaci podána ještě před nabytím účinnosti zákona č. 367/2017 Sb.

62. Nicméně platí, že i pokud by soud připustil, že předmětné přechodné ustanovení dopadá toliko na řízení o poskytnutí dotace *stricto sensu* a nikoli již na (s ním úzce související) řízení o žádosti o změnu rozhodnutí, a v řízení podle § 14o rozpočtových pravidel ve znění účinném od 1. 1. 2018 se proto správní řád v rozsahu uvedeném v § 14q zákona uplatní i tehdy, pokud by se jednalo o změnu rozhodnutí o žádosti podané před nabytím účinnosti zákona č. 367/2017 Sb., na shora uvedených závěrech to ničeho nemění, neboť z žádného ustanovení správního řádu, a to ani jeho obecných zásad, nevyplývá, že by byl žalovaný jako poskytovatel dotace na daném skutkovém půdorysu povinen sám žalobkyni iniciativně vyzvat k podání žádosti o změnu termínu realizace Projektu, nebo o takové změně dokonce sám rozhodnout na podkladě podané Žádosti o změnu č. 1.
63. Poukazovala-li pak žalobkyně v rámci své žalobní argumentace na princip ochrany dobré víry (měla na mysli pravděpodobně spíše princip ochrany legitimního očekávání, jež jí mělo vzniknout v důsledku postupu žalovaného při vyřizování Žádosti o změnu č. 1), soud se s jejím stanoviskem neztotožnil.
64. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě správně upozornil na některá judikatorní východiska k problematice odpovědnosti příjemce za dodržení dotačních podmínek. Nejvyšší správní soud opakovaně zdůraznil, že z judikatury Soudního dvora Evropské unie plyne, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědni příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, čj. 1 Afs 15/2012 - 38, publ. pod č. 2713/2012 Sb. NSS, a v něm zmiňovaný rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 25. 3. 2010 ve věci C-414/08, *Sviluppo Italia Basilicata proti Komisi*).
65. Nejvyšší správní soud přitom ve své ustálené rozhodovací praxi navazující na výklad zásady legitimního očekávání provedený ve zmiňovaném rozsudku č. 2713/2012 Sb. NSS a v něm připomínané rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. 3. 2008 ve věci C-383/06 až C-385/06, *Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další*, a ze dne 21. 12. 2011 ve věci C-465/10, *Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*, ustáleně judikuje, že příjemce dotace se může úspěšně dovolat zásady legitimního očekávání při splnění dvou podmínek: 1) příslušný orgán mu poskytl konkrétní ujištění, která u něj mohla vzbudit legitimní očekávání; 2) tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy, resp. postup podle těchto ujištění nepředstavuje „zjevné porušení platné právní úpravy“. Nejvyšší správní soud přitom později v rozsudku ze dne 15. 6. 2018, čj. 5 Afs 7/2018 - 39 vyložil, že o legitimním očekávání ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva lze hovořit až poté, co poskytovatel rozhodne o přiznání dotace podle § 14 odst. 4 rozpočtových pravidel. Na dotaci zásadně není právní nárok (§ 14 odst. 1 rozpočtových pravidel), proto teprve po jejím přiznání judikatura dovozuje legitimní

očekávání příjemce dotace, že za předpokladu splnění všech stanovených podmínek mu bude dotace proplacena.

66. Pokud jde o první z těchto podmínek, za jejichž splnění lze uvažovat o vzniku legitimního očekávání u příjemce dotace, nemá Městský soud v Praze se zřetelem ke shora uvedenému pochybností o tom, že se žalobkyni skutečně nedostalo „konkrétních ujištění“ ve smyslu citované judikatury Nejvyššího správního soudu (respektive judikatury Soudního dvora Evropské unie, na niž Nejvyšší správní soud odkázal v rozsudku ze dne 15. 8. 2012, čj. 1 Afs 15/2012 - 38, č. 2713/2012 Sb. NSS). Z postupu žalovaného nelze podle přesvědčení soudu ze shora vyložených důvodů nikterak dovozovat, že by poskytovatel dotace schválením Žádosti o změnu č. 1 provedeným dne 21. 2. 2018 žalobkyni konkrétně a specificky ujistil o tom, že pokud vynaloží náklady na účast na veletrhu konaném po termínu ukončení Projektu uvedeném v hlavě I. čl. XI. Rozhodnutí o poskytnutí dotace, bude možno tyto náklady vzdor obecnému pravidlu uvedenému v čl. 1.7 Pravidel způsobilosti a publicity – obecná část považovat za způsobilé, přestože půjde o výdaje vzniklé po datu ukončení projektu. Jak bylo uvedeno výše, ze samotné skutečnosti spočívající v tom, že žalovaný vyhověl žádosti podle hlavy II. čl. II. odst. 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, tedy žádosti o změnu plánovaného veletrhu/výstavy, nelze dovozovat, že by tím žalobkyni ujistil o tom, že bude možno odpovídající část nákladů vynaložených na tuto akci požadovat k proplacení v rámci dotace.
67. Soud však má pochybnosti rovněž o naplnění druhé výše avizované podmínky. Je totiž otázkou, zda je možno uvažovat o tom, že žalobkyně vůbec včas požádala o změnu plánovaného veletrhu za situace, kdy tak učinila teprve v okamžiku, kdy již původně plánovaný veletrh probíhal. Soud je přitom přesvědčen, že bylo povinností žalobkyně v souladu s ustanovením hlavy II. čl. II. odst. 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace požádat o změnu plánovaného veletrhu/výstavy před plánovaným termínem konání toho veletrhu, kterého se původně zamýšlela účastnit (opačný výklad by dle přesvědčení soudu popíral samotný smysl dotačními podmínkami aprobované ingerence poskytovatele dotace při posuzování žádostí o změnu v projektu). Se zřetelem k závěrům vysloveným výše však není třeba naplnění druhého předpokladu poskytnutí ochrany tvrzenému legitimnímu očekávání blíže zkoumat.
68. Soud shrnuje a uzavírá, že žalovaný nepochybil, pokud Opatřením dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel zkrátil částku dotace přislíbené žalobkyni na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace za situace, kdy žalobkyně vyúčtovala v žádosti o platbu mj. výdaje související s účastí na veletrhu LabelExpo Americas 2018, který se konal po datu ukončení Projektu uvedeném v hlavě I. čl. XI. Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Dle přesvědčení soudu netrpí postup žalovaného přepjatým formalismem, pokud žalobkyni uvedeným postupem fakticky postihuje za to, že v rozporu s ustanovením hlavy I. čl. III. odst. 2 ve spojení s ustanovením I. čl. III. odst. 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace v situaci, kdy zjistila, že plánované datum ukončení Projektu uvedené v hlavě I. čl. XI. nemůže být naplněno, nepodala včas, tj. nejpozději 14 kalendářních dnů před plánovaným ukončením Projektu, žádost o prodloužení termínu ukončení Projektu. Požadavek trvající na dodržení uvedené podmínky plynoucí z Rozhodnutí o poskytnutí dotace je dle stanoviska soudu adekvátním odrazem shora popsanych východisek akcentujících odpovědnost žalobkyně jako příjemce dotačních prostředků, jež byla z pohledu soudu primárním původcem vzniklé nesrovnalosti. Dle soudu přitom nejde v žádném ohledu o případ, kdy by

žalobkyni jako příjemci dotace nemohlo být přičítáno k tíži, že nemohla splnit dotační podmínky vinou špatného postupu poskytovatele dotace, jeho nečinností či nejasnou formulací dotačních podmínek (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2010, čj. 1 Afs 77/2010 - 81, ze dne 29. 10. 2009, čj. 1 Afs 100/2009 - 63, ze dne 14. 7. 2017, čj. 2 Afs 208/2016 - 52, ze dne 28. 2. 2014, čj. 5 Afs 90/2012 - 33, či ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 Afs 202/2007 - 68).

69. Ani tento okruh žalobních námitek tak soud neshledal důvodným.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

70. Na základě všech shora uvedených skutečností Městský soud v Praze žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
71. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. listopadu 2020

Mgr. Martin Lachmann v.r.
předseda senátu